

Dzień dobry!

Witajcie w kolejnym tygodniu zdalnego nauczania. Ten tydzień znów będzie w całości poświęcony będzie lekturze „Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i star szafa”. W przyszłym tygodniu natomiast czeka nas sprawdzian z lektury. ☺

W razie jakichkolwiek pytań czy problemów piszcie na mój adres mailowy magdakawnik@op.pl lub na naszą messengerową grupę.

Pozdrawiam.

Magdalena Kawnik

JĘZYK POLSKI DLA KLASY 5 **(20-24 kwietnia 2020 r.)**

Poniedziałek, 20 kwietnia

Lekcja 12.

Temat: „Lew, czarownica i stara szafa” – opowieść o cudownej sile wyobraźni.

1. Przeczytaj fragment rozdziału 3 i 17 „Opowieści z Narnii” (znajdziesz je w załącznikach na str.4-5 lub w pliku, który Ci wysłałam w 2.tygodniu). Fragmenty te opisują reakcję rodzeństwa na pierwszą wizytę Łucji w Narnii i reakcję Profesora na opowieść dzieci o magicznej krainie.
2. Po przeczytaniu tych fragmentów odpowiedz pisemnie na pytania. Jest to **zadanie na ocenę** – prześlij mi je!
 - a) Ile czasu spędziła Łucja w Narnii?
 - b) Dlaczego rodzeństwo nie chciało wierzyć Łucji opowiadającej o spotkaniu z Tumnusem?
 - c) Co rodzeństwo znalazło w szafie?
 - d) Jak zareagowała Łucja na zachowanie swojego rodzeństwa?
 - e) Czy Profesor uwierzył dzieciom, że odwiedziły Narnię?
3. Wzbogacamy słownictwo.

Korzystając z różnych źródeł wiedzy (Internet, słowniki):

- a) znajdź jak najwięcej wyrazów bliskoznacznych (synonimów) do słowa „wyobraźnia”;
- b) wyjaśnij znaczenie związków frazeologicznych: widzieć coś oczyma wyobraźni, działać na wyobraźnię, poruszać wyobraźnię, mieć bogatą wyobraźnię.

4. Wysłuchaj piosenki o fantazji: <https://www.youtube.com/watch?v=fJKRESz8ZhE> i napisz, do czego przydaje się w życiu fantazja/wyobraźnia.

Wtorek, 21 kwietnia

Lekcja 13 i 14.

Temat: Oto opowieść o zwycięstwie dobra nad złem.

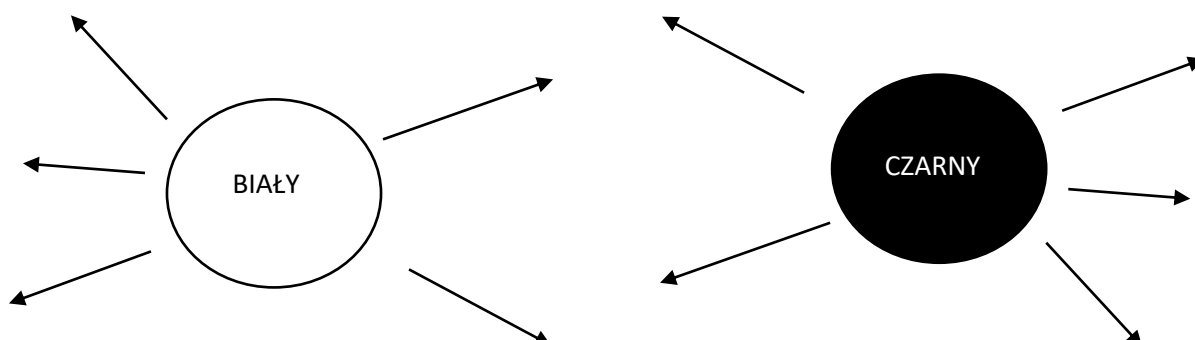
1. W Narnii walczą ze sobą siły dobra i zła. Kto jest tym dobrym, a kto złym, dowiesz się, układając puzzle, które dla Ciebie przygotowałam. Kliknij w ten link:

<https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=352ec05303f3>

po wejściu na stronę
z puzzlami,
żeby ułożyć obrazek,
naciśnij taki symbol →
znajdujący się na dole po
lewej stronie

2. Wypisz informacje na temat Aslana i Czarownicy (ich pochodzenie, cechy charakteru, wygląd, umiejętności itd.).
3. Zabawy słowem.
- Zapisz w zeszycie wyraz CZARNOKSIĘŻNIK. Teraz spróbuj ułożyć z niego jak najwięcej słów (np. nos, raczki)
 - Dopisz jak najwięcej skojarzeń, porównań, związków frazeologicznych, powiedzeń z wyrazami biały i czarny (np. biały jak śnieg, czarna owca).

4. Praca plastyczna. Zaprojektuj symbol, jakim mogliby się posługiwać Aslan lub Czarownica. Możesz to zrobić w zeszyte lub na kartce z bloku (wówczas po powrocie do szkoły Twoja praca może ozdobić naszą klasę).

Środa, 22 kwietnia

Lekcja 15.

Temat: Każdy może pokonać własne słabości i stać się królem Narnii.

1. Wśród czworga rodzeństw Edmund był tym, który przeszedł największą przemianę. Najpierw służył Czarownicy, ale później naprawił krzywdy i stał się królem Narnii. Dzisiejsza lekcja będzie poświęcona właśnie niemu.
2. Odpowiedz na pytania:
 - a) Kim jest Edmund?
 - b) Dlaczego znalazł się w domu Profesora?
 - c) Kogo spotkał, gdy po raz pierwszy znalazł się w Narnii?
 - d) W jaki sposób Czarownica przekupiła Edmunda?
 - e) Na czym polegała zdrada, której się dopuścił?
 - f) Czego nauczyły go trudne doświadczenia?
 - g) Jak odkupił swoje winy?
3. Rozwiąż krzyżówkę (znajdziesz ją w załączniku nr 2 na str.6) i zapisz hasło.
4. **Praca na ocenę.**

Opisz swojego ulubionego bohatera z książki „Lew, czarownica i stara szafa” w minimum 10 zdaniach. Pracę prześlij na mój adres mailowy: magdakawnik@op.pl. lub na naszą grupę na Messengerze.

Czwartek, 23 kwietnia

Lekcja 16.

Temat: Bitwa, od której zależał los Narnii.

1. Obejrzyj raz jeszcze fragment filmu przedstawiający bitwę między siłami dobra a siłami zła (<https://www.cda.pl/video/21488031e> – mniej więcej od 1 godz. 47 minuty) lub przeczytaj odpowiedni fragment w książce, a następnie wykonaj polecenia:
 - a) przedstaw w punktach wydarzenia, jakie miały miejsce podczas bitwy;
 - b) wypisz postacie, które walczyły po stronie Aslana
 - c) wymień skutki bitwy

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1

Fragment 1.

Łucja wybiegła z pustego pokoju na korytarz, gdzie znalazła pozostałą trójkę rodzeństwa.

- Nic mi nie jest! - powtórzyła. - Już wróciłam.

- O czym ty, na miłość boską, mówisz, Łucjo? - zapytała Zuzanna.

- Jak to? - zdziwiła się Łucja. - Czy nie martwiliście się o mnie?

- A więc schowałaś się przed nami? - powiedział Piotr. - Biedna Łusia, schowała się i nikt tego nie zauważył! Na drugi raz, jak będziesz chciała, żeby ktoś zaczął martwić się twoim zniknięciem, musisz posiedzieć w kryjówce trochę dłużej.

- Ale przecież nie było mnie przez całe godziny!- krzyknęła Łucja.

Trójka rodzeństwa popatrzyła po sobie.

- Ona jest stuknięta! - powiedział Edmund, pukając się w czoło. – Kompletnie stuknięta.

- Co właściwie masz na myśli, Łucjo? - zapytał Piotr.

- To, co powiedziałam - odrzekła Łucja. - Zaraz po śniadaniu weszłam do szafy, nie było mnie całe godziny, jadłam tam podwieczorek i w ogóle zdarzyło się mnóstwo różnych rzeczy.

- Nie bądź głupia, Łucjo - powiedziała Zuzanna. - Dopiero co wyszliśmy z tego pokoju i ty tam jeszcze byłaś.

- Ona wcale nie jest głupia - powiedział Piotr. - Po prostu całą tę historię wymyśliła sobie dla żartu. Mam rację, Łucjo? Przecież nie ma w tym nic złego.

- Nie, Piotrze, niczego sobie nie wymyśliłam - powiedziała Łucja. - To jest zaczarowana szafa. W środku jest las i pada śnieg, i tam jest faun i Czarownica, i to się nazywa Narnia, a jak nie wierzycie, to idźcie i sami zobaczcie.

Dzieci nie wiedziały, co o tym sądzić, ale Łucja była tak wzburzona, że wszyscy wrócili do pustego pokoju. Łucja pierwsza podbiegła do szafy, otworzyła drzwi i zawołała:

- A teraz wejdźcie do środka i sami zobaczcie!

- No i co, głupia gąsko - powiedziała Zuzanna, wsadzając głowę do środka i rozchylając futra - to przecież zwykła szafa. Popatrzcie, tu jest tylna ściana.

Potem każdy po kolei zaglądał do środka, rozchyłał płaszcze i - cóż, wszyscy, łącznie z Łucją, mogli sobie obejrzeć najzwyklejszą w świecie szafę. Nie było ani lasu, ani śniegu, jedynie tylna ściana szafy ze sterzącymi z niej hakami. Piotr wszedł do środka i zabębnił w nią pięściami, aby upewnić wszystkich, że jest to tylko zwykłe, twarde drewno.

- Znakomity kawał - powiedział po wyjściu z szafy. - No, Łucjo, naprawdę udało ci się nas nabrać. Prawie ci uwierzyliśmy.

- Ale to nie był żaden kawał - zaperzyła się Łucja. - To prawda. Jeszcze przed chwilą wszystko było inaczej. Naprawdę tak było. Przysięgam.

- Posłuchaj, Łucjo - powiedział Piotr - czy nie uważasz, że trochę przesadziłaś? Zupełnie nieźle sobie z nas zażartowałaś, ale teraz może byłoby lepiej dać temu spokój, co?

Łucja zaczerwieniła się i chciała jeszcze coś powiedzieć, ale ponieważ nie bardzo wiedziała co, wybuchnęła płaczem.

Fragment 2.

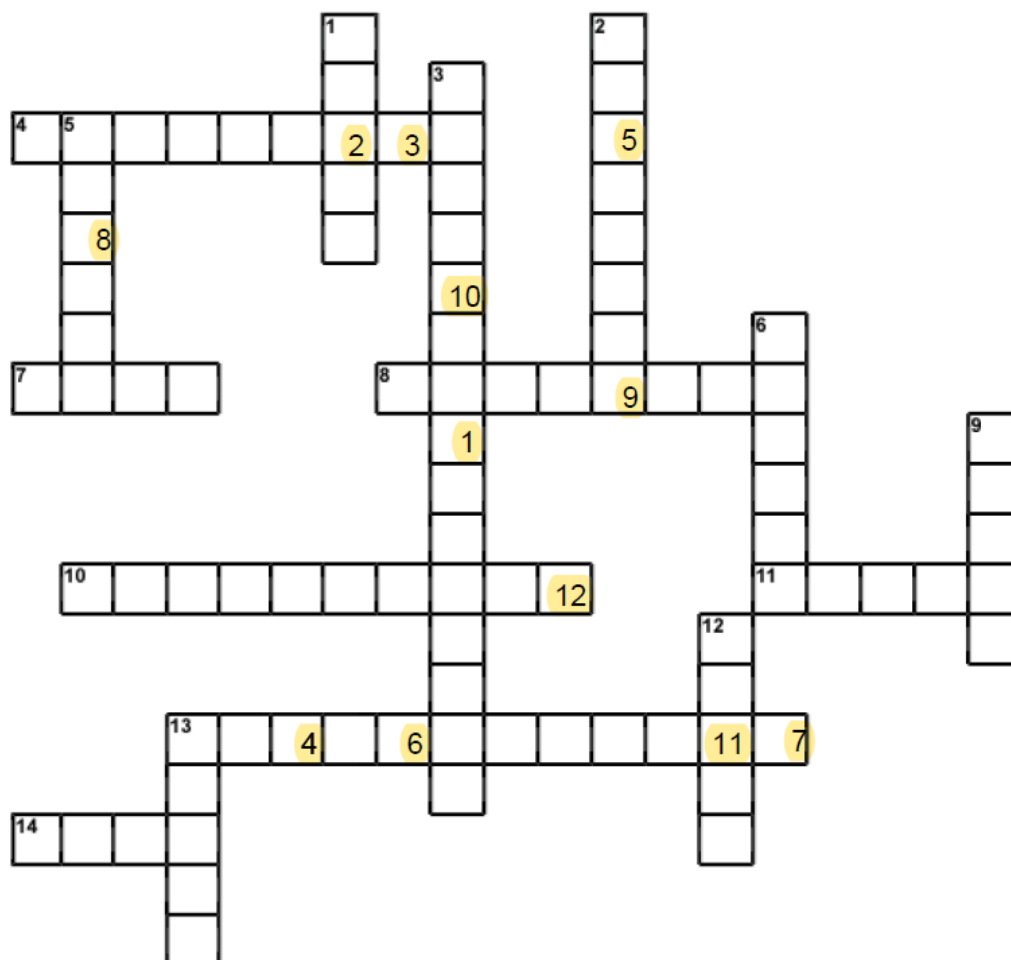
Zatem weszli śmiało w gęstwinę leśną i zanim jeszcze zdążyli zrobić pierwsze dwadzieścia kroków, przypomnieli sobie, że owa dziwna rzecz nazywa się Latarnią, a zanim zrobili drugie dwadzieścia kroków, zauważyli, że nie przeciskają się już między gałązkami jodeł, lecz między futrzanymi płaszcami. A w chwilę później wszyscy wysypali się – jedno po drugim - przez otwarte drzwi starej szafy do pustej garderoby i nie byli już królami i królowymi we wspianych myśliwskich strojach, lecz Piotrem, Zuzanną, Edmundem i Łucją w starych dzieciennych ubrankach. I był to ten sam dzień i ta sama jego pora, kiedy wszyscy czworo wskoczyli do szafy, aby się w niej schować. (...)

I to byłby już naprawdę koniec tej historii, gdyby cała czwórka nie poczuła, że naprawdę trzeba wyjaśnić Profesorowi, dlaczego w starej szafie brakuje czterech płaszczy. A Profesor, który był człowiekiem bardzo osobliwym, nie powiedział im nic takiego, jak: „Nie bądźcie głupi!” albo: „Przestańcie kłamać!”, ale uwierzył w całą tę historię.

- Nie - powiedział - nie sądzę, aby mogło coś dobrego wyniknąć z próby powrotu do Narnii przez drzwi szafy w celu przyniesienia tych płaszczy. Nie dostaniecie się już do Narnii TĄ drogą. I nie sądzę, aby był wielki pożytek z tych płaszczy, nawet gdybyście się tam dostali. Cóż to? Co się stało? No więc, tak, oczywiście, kiedyś jeszcze do Narnii powrócicie. Kto raz został królem w Narnii, na zawsze nim pozostanie. Ale nie próbujcie nigdy używać tej samej drogi. Powiem więcej: nie PRÓBUJCIE w ogóle tam się dostać. To się stanie samo, właśnie wtedy, kiedy nie będziecie się o to usilnie starać. I nie rozmawiajcie za dużo o tym wszystkim, nawet między sobą. A innym w ogóle o tym nie wspominajcie, chyba że spotkacie takich, co sami przeżyli przygody tego rodzaju.

I tu już jest naprawdę koniec przygody ze starą szafą. Ale, jeśli Profesor miał rację, był to dopiero początek narnijskich przygód.

Załącznik nr 2

Poziomo:

4. Tumnus nazywał tak kraj, z którego przybyła Córka Ewy
7. Pan Tumnus
8. Pod nią Łucja po raz pierwszy spotkała fauna
10. dała ją Łucja panu Tumnusowi, gdy zaczął płakać
11. najmłodsza z rodzeństwa
13. przydomek Edmunda, gdy został królem
14. pora roku jaka panowała w Narnii za panowania Białej Czarownicy

Pionowo:

1. starszy brat Edmunda
2. w jego domu mieszkało rodzeństwo Pevensie
3. Pani Bobrowa dostała ją w prezencie od Świętego Mikołaja (3 słowa)
5. Kraj z jakiego pochodziły dzieci
6. najbliższy sługa Czarownicy
9. imię Iwa
12. nazwisko autora "Opowieści z Narnii"
13. w niej znajdowało się przejście do Narnii